

OKRESNÁ PROKURATÚRA VEĽKÝ KRTÍŠ
Banická 3, 990 80 Veľký Krtíš

Číslo: Pv 231/16/6610-43
EEČ: 2-50-65-2018

Veľký Krtíš 02.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako predávajúci v dobe od 14.02.2016 do 20.03.2016 v obci XXXXX, okres XXXXX a inde ponúkal prostredníctvom webovej stránky XXXXX na predaj štvorkolku značky XXXXX, r. v. XXXXX, čiernej farby, bez dokladov za sumu 1 800,- € a neskôr dňa 20.03.2016 v čase o 13.40 h fyzicky v obci XXXXX uvedenú štvorkolku ponúkol kupujúcemu a to XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX č. XXXXX, okres XXXXX, ktorý ju po dohode aj odkúpil za sumu 1 500,- €, kde mu XXXXX uviedol, že štvorkolka nie je odcudzená a vlastní ju už 2 roky, následne bola na mieste spísaná kúpno-predajná zmluva a po predaji si XXXXX štvorkolku odniesol domov, kde neskôr dňa 25.03.2016 od XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX č. XXXXX zistil, že sa jedná o štvorkolku zn. XXXXX, ktorá bola odcudzená v mesiaci apríl 2015 XXXXX, čím takto XXXXX uviedol XXXXX do omylu a spôsobil mu tak škodu vo výške 1 500,- €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX sp. zn. XXXXX zo dňa 07.07.2016 bolo začaté trestné stíhanie za prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Následne ďalším uznesením poverený príslušník PZ pod tou istou sp. zn. vzniesol obvinenie XXXXX za prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Dňa 29.01.2018 bol predložený na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania.

Po preskúmaní obsahu predloženého vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že výsledky dokazovania v posudzovanej veci odôvodňujú zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Tr. por. voči obvinenému XXXXX.

Trestné stíhanie bolo začaté a následne bolo vznesené obvinenie obvinenému na základe podnetu, vykonaných výsluchov poškodeného XXXXX a svedka XXXXX, doložených kúpnych zmlúv a iných listín.

Obvinený XXXXX od začiatku trestného stíhania popieral spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že on nikoho neuvádzal do omylu a v prípade, ak by sa jednalo o odcudzenú štvorkolku, dokonca sám by sa cítil byť poškodeným. Uviedol, že on štvorkolku neponúkal, len reagoval na inzerát XXXXX, ktorý mal záujem kúpiť štvorkolku. Predmetnú štvorkolku vlastnil asi dva roky. Predložil kúpno-predajnú zmluvu v zmysle ktorej kúpil štvorkolku zn. XXXXX, bez technického preukazu a bez evidenčných čísel. Osobu predávajúcu nepoznal, po stretnutí s touto osobou, štvorkolku vyskúšal, zaplatil 2 000,- €. Kúpno-predajnú zmluvu vypísal predávajúci a obvinený si vypísal len vlastné údaje a súčasne ju už len podpísal ako kupujúci. V tom čase bol presvedčený, že kupuje štvorkolku zn. XXXXX a tiež predložil aj fotografie z ktorých bolo evidentné, že sa jedná o štvorkolku zn. XXXXX a nie o štvorkolku zn. XXXXX. Nakoľko po čase potreboval peniaze, reagoval na inzerát XXXXX, ktorý chcel kúpiť štvorkolku. Z toho dôvodu sa stretol s XXXXX v meste XXXXX, potom podpísali kúpno-predajnú zmluvu a predal ju za kúpnu cenu 1 800,- €. Obvinený opakovane zdôraznil, že on bol v tom domnení, že pôvodne kupoval a aj predával štvorkolku zn. XXXXX a nie zn. XXXXX. Nemal vedomosť o tom, žeby sa malo jednať o odcudzenú štvorkolku.

V procesnom postavení svedka – poškodeného bol viackrát vypočutý XXXXX ktorý uviedol, že potom, ako zverejnil inzerát kde chcel kúpiť štvorkolku sa mu ozval obvinený ktorý uviedol, že má na predaj štvorkolku zn. XXXXX. Po stretnutí sa s obvineným následne došlo ku kúpe štvorkolky, pričom on sa ho pýtal, či nie je kradnutá. Nemal vedomosť o tom, žeby sa malo jednať o štvorkolku zn. XXXXX. Spísali kúpno-predajnú zmluvu a vyplatil mu sumu 1 500,- €. S odstupom času zverejnil inzerát, že predá štvorkolku za sumu 3 800,- €, na ktorý inzerát sa mu ozval neznámy muž, ktorý štvorkolku aj s ďalšími mužmi prišiel pozrieť. Jeden z týchto mužov – XXXXX mu povedal, že je to jeho štvorkolka a že mu ju ukradli v roku 2015. Následne bolo zistené, že sa jedná o štvorkolku zn. XXXXX typ XXXXX. Týmto konaním mu vznikla škoda vo výške 1 500,- €.

Svedok XXXXX vypovedal, že v roku 2015 mu bola odcudzená štvorkolka zn. XXXXX, ev. č. XXXXX, čiernej farby, ktorú skutočnosť oznámil na políciu v XXXXX. Dňa 24.03.2016 na internete našiel inzerát, kde opoznal svoju štvorkolku. Následne išiel za osobou, ktorá zverejnila inzerát a oznámil tomuto mužovi, že štvorkolka je jeho a predložil mu aj doklady ohľadne štvorkolky. Predmetná štvorkolka mu bola vrátená.

Bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru doprava cestna a strojárstvo XXXXX podľa záverov ktorého znalec okrem iného uvádza, že podľa popisu identifikácie štvorkolky na fotografiách poskytnutých políciou nie je štvorkolka zn. XXXXX, ev. č. XXXXX. Na fotografiách je štvorkolka s podstatne odlišnými technickými parametrami ako sú zapísané na karte vozidla a v technickom preukaze štvorkolky XXXXX ev. č. XXXXX. Na fotografiách obvineného znalec nezistil žiadne prvky zo štvorkolky zn. XXXXX, podľa ktorých by bolo možné čo i len náznakom uvažovať, že ide o štvorkolku XXXXX. Nie sú žiadne pochybnosti, že na fotografiách je štvorkolka zn. XXXXX. Na fotografiách je štvorkolka značky XXXXX typu XXXXX. Na ďalšiu otázku znalec uviedol, že v prípade, keď XXXXX potvrdil, že na fotografiách je jeho štvorkolka a že na štvorkolke vymenili niektoré diely, tak je možné podľa fotografií tvrdiť, že nedošlo k výmene iba niektorých častí, ale došlo k výmene štvorkolky ako celku. Ak štvorkolka na fotografiách má podľa XXXXX identifikačné znaky štvorkolky XXXXX, tak je možné tvrdiť, že pri zámerne štvorkoliek došlo k pozmeňovaniu identifikačných čísiel na štvorkolkách tak, že identifikačné údaje z pôvodnej štvorkolky XXXXX boli premiestnené na štvorkolku XXXXX. V ďalšom znalec zotrval na tvrdení, že na fotodokumentácií je štvorkolka zn. XXXXX. Keďže XXXXX potvrdil, že na fotografiách je jeho štvorkolka zn. XXXXX, ev. č. XXXXX, tak je možné predpokladať, že na štvorkolke na fotografiách je umiestnené VIN číslo zo štvorkolky XXXXX, ev. č. XXXXX. Podľa stavu štvorkolky na fotografiách je možné tvrdiť, že toto identifikačné číslo VIN na štvorkolke na fotodokumentácií je jediným dielom zo štvorkolky XXXXX. Všetky ostatné diely sú diely patriace štvorkolke zn. XXXXX. Na fotografiách nie je napodobeniny XXXXX. Na fotografiách je originál XXXXX. Keď človek nemá prístup k dokladom a nemá možnosť porovnať VIN číslo s dokladmi, nemá možnosť jednoduchým spôsobom zistiť, že štvorkolka XXXXX je evidovaná ako XXXXX.

Vo vyšetrovacom spise sa ďalej nachádzajú výpisy z obchodného registra na obchodné spoločnosti XXXXX, výpis zo živnostenského registra na meno XXXXX, kúpna zmluva uzatvorená medzi XXXXX ako predávajúcim a XXXXX ako kupujúcim, kde predmetom kúpy bol – XXXXX z 21.09.2016, evidenčná kartva vozidla – XXXXX a iné.

Ďalej sa v spise nachádza aj zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, zápisnica o vydaní vecí, zápisnica o vrátení vecí, kúpno-predajná zmluva uzatvorená medzi XXXXX ako kupujúcim a spoločnosťou XXXXX ako predávajúcim, kde predmetom zmluvy bola – XXXXX, rok výroby 2008 za sumu 2 000,- € z 02.10.2015, kúpna zmluva medzi XXXXX a XXXXX z 20.03.2016 kde predmetom zmluvy bola – XXXXX, rok výroby 2008, emailové komunikácie a iné.

Podľa ustanovenia § 221 odsek 1 Tr. zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Objektom citovaného trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva, pričom cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí

výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené.

Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho

obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Ide o úmyselný trestný čin.

Podľa § 125 odsek 1 Tr. zák., škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Podľa ustanovenia § 8 Tr. zák. je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Skutková podstata trestného činu je súhrn znakov, v ktorých sa stelesňuje všeobecný pojem trestného činu definovaný Trestným zákonom, a podľa ktorých sa protiprávny čin vyhlasuje za trestný čin, teda je to súhrn znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie sa ako trestný čin. Pod pojmom znaky uvedené v tom zákone sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce **subjekt** (páchatel'), **subjektívnu stránku** (zavinenie), **objekt** (chránený záujem) a **objektívnu stránku** (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok), pričom len pri existencii všetkých štyroch znakov súčasne, môže byť určité konanie kvalifikované ako trestný čin.

*Podľa § 2 odsek 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, t. j. orgány činné v trestnom konaní nie sú povinné vykonávať všetky dôkazné prostriedky navrhované osobami na to oprávnenými, **ale dokazovanie zameriavajú a vykonávajú na účely zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.*** Trestný poriadok predpisuje zistiť stav veci minimálne v náležitom rozsahu ohľadom okolností posudzovaného skutku a jeho právnej kvalifikácie, nepredpisuje však žiadnu formálnu schému hodnovernosti takých či onakých dôkazov, nestanovuje žiadne kvantitatívne ani kvalitatívne pravidlá ich hodnotenia, neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie nejakej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov.

*Podľa § 2 odsek 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd **hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia***

založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Aby sme teda v konkrétnom prípade mohli hovoriť o trestnom čine, musia byť naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje konanie, *t.j. aby páchatel' uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, ďalej príčinná súvislosť medzi konaním a následkom (táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu),* ako aj následok vo forme škody a obohatenia (*touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku malá škoda a zároveň sa tým páchatel' alebo niekto iný obohatí*). Spúšťačím mechanizmom pri trestnom čine podvodu je uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného, pretože len v prípadoch, keď je škoda na cudzom majetku spôsobená v príčinnej súvislosti s omylom inej osoby, môže ísť o spáchanie trestného činu podvodu. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa skladá ako väčšina trestných činov z konania, následku a príčinným vzťahom medzi konaním a následkom. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu je naplnená vtedy, pokiaľ páchatel' uvádzaním tretej osoby do omylu (aktívna forma), alebo pokiaľ páchatel' využije omyl tretej osoby (pasívna forma), seba alebo iného obohatí a v tejto príčinnej súvislosti vznikne na cudzom majetku ako následok tohto konania škoda v požadovanej výške. Z uvedeného možno konštatovať, že uvádzanie do omylu, predstavuje aktívnu činnosť, ktorá spočíva v predstieraní skutočností, ktoré sú v rozpore s realitou, resp. ktoré vôbec neexistujú. Naproti tomu využitie omylu predstavuje konanie páchatel'a, pri ktorom síce samotný omyl sám nevyvolal, ale jeho existenciu na úkor poškodeného pre svoj alebo iného prospech využil. Následkom podvodu podľa § 221 Trestného zákona je teda vznik škody a obohatenie páchatel'a alebo inej osoby. Podstatné taktiež je, že majetková dispozícia poškodeného musí byť nevyhnutne uskutočnená v súvislosti s omylom, ktorý u neho páchatel' vyvolal resp. tento využil, aby tak seba alebo iného obohatil. Inými slovami povedané, len v prípade pokiaľ páchatel' uvádza poškodeného do omylu, a tento v dôsledku takéhoto omylu vykoná majetkovú dispozíciu (napr. poskytne finančné prostriedky alebo určitý tovar), v dôsledku čoho vznikne na jeho majetku potrebná škoda a páchatel' alebo iná osoba sa týmto konaním obohatí, možno hovoriť o podvodnom konaní v zmysle Trestného zákona. Trestný čin podvodu je navyše úmyselným súdnym deliktom, čo znamená, že skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že „iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl“, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce „spôsobiť na cudzom majetku škodu“ a zároveň chce „seba alebo iného obohatiť.“ Základná skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že „iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl“, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce „spôsobiť na cudzom majetku škodu“ a zároveň chce „seba alebo iného obohatiť“. Úmyselné zavinenie páchatel'a sa musí vzťahovať ku všetkým znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu a v prípade, ak sa úmysel vzťahuje len k niektorým z nich (napríklad uvádzanie iného do omylu), kým k iným je dané zavinenie len z nedbanlivosti (napríklad prípadné spôsobenie škody a prípadné obohatenie páchatel'a alebo niekoho iného), nemôže ísť o spáchanie trestného činu podvodu.

K uvedeným právnym úvahám ohľadne zavinenia je potrebné konštatovať, že zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu, pričom zavinenie (úmyselné, ako aj nedbanlivostné) je vybudované na zložke vedomostnej, ktorá zahŕňa vnímanie páchatel'a a na zložke vôľovej, ktorá zahŕňa predovšetkým chcenie alebo uzrozenie, teda v podstate rozhodnutie konať určitým spôsobom so znalosťami podstaty veci. Ak páchatel' rozhodne skutočnosti nechce a ani s nimi nie je uzrozený, nie je tu žiadny vôľový vzťah. Zavinenie sa pritom vzťahuje na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa teda vzťahuje k podstatným skutočnostiam, ktoré tvoria páchatel'ov skutok a musí sa vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré sú znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ by sa zavinenie k niektorej z požadovaných skutočností nevzťahovalo, nie je daná subjektívna stránka trestného činu a preto je vylúčená trestná zodpovednosť páchatel'a. K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu nestačí, že páchatel' len úmyselne konal (teda, že konal tak ako konať chcel), ale je potrebné, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedenom (*judikatúra R 92/1951*). Pokiaľ sa páchatel'ovo chcenie alebo uzrozenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť (napríklad vedomá nedbanlivosť), nemôže ísť o trestný čin úmyselný. Okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo, z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá, podľa zásad správneho (logického) myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom (*judikatúra R 62/1973*), pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu (*judikatúra R 5/1951*).

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti obvineného za trestný čin podvodu by muselo byť preukázané, že v čase, keď uzatváral kúpno-predajnú zmluvu s poškodeným, t.j. keď predával predmetnú štvorkolku by musel vedieť, že sa má jednať o odcudzenú štvorkolku zn. XXXXX. Obvinený od začiatku popieral, žeby mal vedomosť o tomto, žeby sa malo jednať o štvorkolku zn. XXXXX, obvinený tvrdil, že on kúpil a následne potom predal štvorkolku zn. XXXXX, síce od nej nemal ani doklady a ani ev. číslo, ale jednoznačne tvrdil, že sa jednalo o štvorkolku zn. XXXXX. Zároveň toto svoje tvrdenie podložil aj predloženými fotografiami o štvorkolke.

V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na znalecký posudok znalca XXXXX ktorý v znaleckom posudku jednoznačne uviedol, že na fotografiách predložených políciou nie je štvorkolka zn. XXXXX, ale štvorkolka zn. XXXXX. Na fotografiách nie je napodobenina štvorkolky zn. XXXXX, ale ide o originál štvorkolky zn. XXXXX. Súčasne znalec dodal, že keďže obvinený nemal prístup k dokladom a nemal možnosť porovnať VIN číslo s dokladmi, nemal možnosť jednoduchým spôsobom zistiť, že štvorkolka zn. XXXXX je evidovaná ako štvorkolka zn. XXXXX

S poukazom na skutočnosti, že vykonaným vyšetrovaním po vznesení obvinenia obvinenému sa nepodarilo zabezpečiť taký dôkaz, ktorý by preukazoval, resp. nasvedčoval tomu, že obvinený v čase predaja štvorkolky zn. XXXXX by mal vedomosť o tom, žeby sa malo jednať o štvorkolku zn. XXXXX, teda nemohol uviesť do omylu poškodeného XXXXX. Toto tvrdenie je podporené aj tým, že obvinený nedisponoval osvedčením o evidencii vozidla – štvorkolky, z ktorého by bolo

jednoznačné, že sa jedná o iný typ štvorkolky. Vzhľadom aj na ostatné vykonané dôkazy teda nebolo preukázané, žeby obvinený uviedol do omylu poškodeného, teda nie je možné vyvodiť subjektívnu zodpovednosť obvineného a teda obvinený nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Tr. zák..

Snáď len pre doplnenie je potrebné uviesť, že prípadné podozrenie zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovania identifikačných údajov motorového vozidla podľa § 220 odsek 1 Tr. zák. bude pravdepodobne predmetom iného trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predovšetkým na absenciu dôkazov, ktoré by s potrebnou mierou istoty odôvodňovali postavenie obvineného pred súd som preto rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Týmto rozhodnutím nie je dotknuté právo poškodeného uplatňovať si svoje oprávnené nároky v civilnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

XXXXX
prokurátorka